

Božie Slovo volá do úplného oddelenia sa od nevery

64-0121E, Phoenix, AZ

(GOD'S WORD CALLS FOR A TOTAL SEPARATION FROM UNBELIEF)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Božie Slovo volá do úplného oddelenia sa od nevery

(GOD'S WORD CALLS FOR A TOTAL SEPARATION FROM UNBELIEF)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 21.1.1964 vo Phoenix, AZ

¹ ...miesta Písma, týchto pár miest Písma, ktoré som si tu zapísal, na to, čo chcem, čo by som nazval ako text. Nevieam, či by som to nazval textom alebo nie. Ale len ako text, chcem vziať túto myšlienku, „Božie Slovo volá do úplného oddelenia sa od nevery.“

² A teraz by som chcel čítať z Biblie z Genesis, z 13.kapitoly Genesis. Chceme začať čítať od 5.verša, čítať. Ja jednoducho milujem čítať Slovo. Pretože to, čo ja poviem, môže zlyhať, to je človek. Ale ak ja len čítam Slovo, to, čo On hovorí, to nemôže zlyhať. Tak potom viem, že z toho vyjde dobré. Ak by nebolo nič iné, len ako čítanie Slova. Začneme 5.veršom z 13.kapitoly.

Ale aj Lot, ktorý išiel s Abramom, mal drobný dobytok, hovädá a stány.

A nemohla ich uniesť zem, tak aby boli mohli bývať spolu, lebo mali mnoho majetku a nemohli bývať spolu.

Tak povstala zvada medzi pastiermi dobytka Abramovho a medzi pastiermi dobytka Lotovho. A Kananej a Ferezej býval vtedy v zemi.

Preto povedal Abram Lotovi: Nech nie je, prosím, rozbroja medzi mnou a medzi tebou, medzi mojimi pastiermi a medzi tvojimi pastiermi, lebo sme mužovia-bratia.

Či nie je pred tebou celá zem? Oddel' sa, prosím, odo mňa! Ak pojdeš naľavo, ja pojdem napravo, a keď pojdeš napravo, ja pojdem naľavo.

A Lot pozdvihol svoje oči a videl celé okolie Jordána, pretože bolo celé zavlažované, predtým než zkažil Hospodin Sodomu a Gomoru; celý ten kraj bol ako zahrada Hospodinova, jako Egyptská zem, ako ideš do Coára.

A Lot si vyvolil celé okolie Jordána a Lot sa rušal od východu. A tak sa oddelili brat od brata;

Abram býval v zemi Kanaána, a Lot býval v mestách toho okolia a posunoval svoje stánu až po Sodomu.

Ale Sodomänia boli zlí a hriešni, ktorí veľmi hrešili proti Hospodinovi.

A Hospodin riekol Abramovi, keď sa už bol od neho oddelil Lot: Nože pozdvihni svoje oči a vidz, od miesta, na ktorom si, na sever a na juh, na východ a na západ, k moru;

lebo celú tú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu semenu až na veky.

³ Teraz, tá myšlienka, „Božie Slovo volá do úplného oddelenia.“ My toto poznáme len ako čítame Slovo, a ako vidíme to Slovo manifestovať sa.

⁴ No, na počiatku v Genesis 1:3 nachádzame, že bola temnosť na zemi a Duch Boží sa vznášal nad vodami a povedal, „Nech je svetlo“ a bolo svetlo. A Boh videl, že to svetlo je dobré a Boh oddelil svetlo od tmy. Tak Slovo Božie od počiatku začalo oddeľovať svetlo od tmy, a tak to zostáva do tohto dňa.

⁵ A ako som povedal minulý večer, že Ježiš, keď mal len dvanásť rokov a jeho matka urobila chybu, tá, o ktorej ľudia tvrdia, že je matka Božia, a ako tá žena povedala, že „Tvoj otec a ja sme ťa so slzami hľadali.“

⁶ A On, tým, že bol Slovom, rýchlo povedal, „Či neviete, že Ja musím byť vo veciach Svojho Otca?“

⁷ Vidíte, ona Ho vyhlasovala za Jozefovho syna, ale On nebol Jozefov syn. Ak by On bol Jozefov syn, tak by bol s ním, ale On bol so Svojím Otcom v Jeho veciach. Tak Slovo vždy napráva a vždy je správne. Slovo vždy napravi každý omyl, vždy.

⁸ No, keď zem, ktorú Boh išiel použiť, zem, a ona bola v úplnej temnosti, Duch Boží prehovoril a povedal, „Nech je svetlo“ a oddelil svetlo od temnosti. A to sa odvtedy vždy deje, oddeľovanie svetla od temnosti. Božie Slovo tam na počiatku tiež oddelilo vodu od zeme. Boh prehovoril a voda sa oddelila od zeme. A tak On mal na to dôvod.

⁹ Boh nikdy nehovorí Slovo pokiaľ nemá nejaký dôvod prehovoriť to Slovo. On nie je ako ty a ja, ktorí len... alebo zvlášť ja, ktorý hovorí tak mnoho bláznivých vecí. Boh hovorí každé Slovo s nejakým významom a niečo, čo sa On snaží dosiahnuť a dosiahne to skrze Svoje Slovo a ono presne vykoná to, čo On povedal, že to vykoná.

¹⁰ No ak Boh povedal, „Nech je svetlo,“ a nebolo by žiadne svetlo, potom to nie je... to nebolo to, čo Boh povedal, rozumiete?

¹¹ Keď Boh niečo hovorí, On musí podporiť to, čo On hovorí. A keď Slovo Božie bolo potvrdené, Slovo bolo potvrdené, tak to je svetlo. No, Slovo samo nie je svetlom, pokiaľ nie je potvrdeným svetlom.

¹² Ak Boh povedal, „Nech je svetlo,“ a nebolo by žiadne svetlo, potom to nebolo Božie Slovo. Ale keď sa na zemi objavilo svetlo, to ukázalo, že Slovo bolo potvrdené a to bolo Svetlo.

¹³ No dnes, ak Boh dal zaslúbenie, a keď je to zaslúbenie potvrdené, potom to je Svetlo. To je Svetlo dňa, keď to Slovo je potvrdené, Slovo na tú hodinu je potvrdené.

¹⁴ Potom Boh išiel mať zem, na ktorej išiel pestovať vegetáciu, a kde by On mal na zemi ľudí, a potom prehovoril a oddelil vody od mora. Potom tiež On v Genesis oddelil život od smrti.

¹⁵ No ak veríme Božiemu Slovu, Ono je pre nás Slovom života. Ale ak Slovo Božie spochybňujeme, je pre nás smrťou. Pretože Boh prehovoril, tak kto to môže poprieť, rozumiete? A ak my Slovo Božie spochybňujeme, potom sa stáva smrťou.

¹⁶ Ako Eva, no Eva spochybnila jednu malú časť Božieho Slova a čo to urobilo? Zapríčinilo to všetky tieto problémy, ktoré máme. Ak by ona bola zostala za Slovom, opevnená za Slovom, za celou zbrojou Božou a nespochybnila to, potom by sa to nikdy nebolo stalo tak, ako sa to stalo, nikdy by to nebolo takto. Ale vidíte, tam prišla smrť.

¹⁷ Potom Boh mal tiež zmierenie. Tým, že bol ku nám milostivý, On prijal zástupnú smrť za ich smrť...

¹⁸ On tiež oddelil v záhrade Eden život od smrti a On to urobil skrze Svoje Slovo.

¹⁹ A dnes robí to isté. Keď sme my vo veľkej temnosti, ako som o tom hovoril minulú nedeľu: temnosť na zemi a na ľuďoch veľká temnosť;

uprostred všetkého tohto, On stále hovorí Svoje Slovo života ku tým, ktorí chcú veriť. A teraz nachádzame, že ak...

²⁰ Ježiš nám ustavične hovoril, že existuje oddelenie. Nachádzame, že tá posledná vec, ktorá je ľudskej rase predpovedaná pred tým veľkým finálnym dňom, keď vystúpime do prítomnosti Božej, bude posledné oddelenie. On oddelí ovce od kozlov.

²¹ Boh bude oddeľovať, a On ustavične oddeľoval, oddeľoval, a to je to, čo On robí dnes večer. To je to, čo On vždy robí. Môžete to vidieť na každom zhromaždení. On oddeľuje vieru od nevery, On hovorí, On vyhlasuje Samého Seba ku tým, ktorí Mu budú veriť a budú mať vieru v Neho.

²² No, teraz zisťujeme v Numeri, v 6.kapitole, že povolanie nazareja, povolanie nazareja bolo oddeliť sa od celého sveta ku Slovu Božiemu. To je povolanie nazareja, oddelenie.

²³ Zisťujeme, že Samson bol nazarejom pre Pána a on bol oddelený od... skrze znamenie. A toto znamenie bolo, že mal nosiť svoje vlasy dlhé so siedmimi vrkočmi. To bolo znamenie oddelenia, že bol povolaný ku nejakému účelu.

²⁴ A ja nechcem o tomto začínať, pretože som povedal... že budem hovoriť len pár minút.

²⁵ Ale myslím, že dnes, keď vidíme naše sestry, ako nosia dlhé vlasy, ako Biblia povedala, že by mali, myslím, že to je nazarejské znamenie, že ony chcú nasledovať Pána. Viem, že to znie plytko, ale chcem, aby to bolo jasným, rozumiete, pretože to tak je. Zdá sa, že niekto sa to snaží robiť, zdržiavať niečo, čo im Boh povedal, aby činili. Bez ohľadu na cenu, ten svet o tom musí povedať to svoje, alebo koľko posmievačov, vysmievačov alebo kritikov... to nenaruší osobu, ktorá je úplne oddelená od vecí sveta ku veciam Božím. Oni budú poslúchať Slovo a oddelia sa od vecí sveta, pretože Slovo ich oddeľuje.

²⁶ Viem, že musia čeliť kritike. Ale ak by sme neboli kritizovaní, potom by tam niečo nebolo v poriadku. Svet vždy pozná svojich vlastných. Ale ako som povedal, že ... pamätajte, kritika kvôli Slovu Božiemu, sú len rastúce bolesti Jeho milosti. To ukazuje, že si sa oddelil, aby si bol Kresťanom, aby si tak konal, aby si tak žil, aby si poslúchal každé prikázanie Božie. A to je nazarejský sľub, oddeliť sa, povolanie od Boha, ktoré ťa oddeľuje od vecí toho sveta.

²⁷ Dnes večer verím, že každý muž alebo žena, každý chlapec alebo dievča, ktorí sú narodení z Ducha Božieho, sú nazarejom pre Pána. Pretože oni sa oddelili od tých vecí, sami seba, od tých starostí toho sveta a od čohokoľvek, čo má svet do povedania.

²⁸ Vy žijete tu, v tomto meste, kde sú veľké školy. A my vidíme, že náš národ volá po vyššom štandarde vzdelávania, čo je v poriadku, nič proti tomu, ale vzdelanie ti nemôže dať spasenie. Nejaký vedec dokáže rozdeliť zrnko pšenice a dokáže ti povedať, koľko je v tom rôznych chemikálií, ale nedokáže nájsť ten život, ktorý tam je. Vzdelanie ťa dokáže naučiť matematiku a môže ťa naučiť históriu a čokoľvek ďalšie, ale nedokáže ti priniesť svetlo. Tvoje vzdelanie to neurobí.

²⁹ Boh má jeden spôsob ako ti priniesť svetlo. To je vtedy, keď si pripravený oddeliť sa od všetkých vecí toho sveta a všetkých starostí tohto sveta, príhnúť jedine k Božiemu zaľúbenému Slovu.

³⁰ Pavol bol nazarejom pre Pána. Bol oddelený od svojej ortodoxnej cirkvi ku Slovu živého Boha.

³¹ Áron bol nazarejom pre Pána. Bol oddelený od svojich bratov, aby niesol tie kamene narodenia, a aby bol veľkňazom.

³² Je to úplné oddelenie. My sa nemáme už viac vracat' do sveta alebo mať niečo do činenia s tým svetom, ale máme íhnúť jedine ku Bohu. Ježiš si prichádza pre Nevestu, Ženu, Cirkev, ktorá je oddelená od vecí z tohto sveta, alebo starostí toho sveta. Ona je oddelená od módy tohto moderného veku, v ktorom žijeme. Ona je oddelená od starostí tradícií cirkví. Ona je oddelená jedine ku Bohu a Boh je Slovo. A tak, ako manžel a manželka sú jedno, tak sa Nevesta a Slovo stávajú jedno, pretože Slovo žije skrze Nevestu. To je to, ako... to sú jej poverovacie listiny, to je jej identifikácia.

³³ Ak by som mohol vytiahnuť nejaký titul Ph.D. alebo LL.D., a ukázať vám svoje poverovacie listiny od nejakej organizácie, alebo z nejakej školy, tá škola by tie poverovacie listiny rozpoznala.

³⁴ Ale jediná poverovacia listina, ktorú veriaci má, je Slovo Božie žijúce v ňom, vyhlasujúce, že Ježiš Kristus žije v tej osobe. To je oddelený nazarej pre Pána, oddelený kvôli Slovu. Biblia hovorí, že Slovo Božie je ostrejšie ako dvojsečný meč, prenikajúce do... rozdeľujúce až do špiku kosti a rozlišuje myšlienky, ktoré sú v srdci. To je ten dôvod, prečo sa Ježiš mohol pozrieť na tých ľudí a prezrieť, čo si oni mysleli; On bol Slovom.

³⁵ No, prvý Adam, ktorý sa narodil na svete, alebo nie narodil, ale bol stvorený Bohom, ten prvý Adam sa oddelil od Slova ku svojej žene. No, on mohol zostať so Slovom, ak by si to prial. Ale on sa oddelil od Slova, aby bol so svojou ženou.

³⁶ To je presne to, čo rádový, telesný člen cirkvi robí dnes, oddeľuje sa od toho pravého, žijúceho Slova, aby držal so svojou cirkvou, kde to... Eva postavila otázku na Slovo, či by ju Boh potrestal, alebo nie. Satan postavil otázku, Eva tomu uverila.

³⁷ A potom, keď cirkev dnes kladie otázku na Slovo „Je On ten istý? Či On stále žije vo svojej cirkvi a koná svoje znamenia a zázraky, ktoré robil vtedy, keď bol tu na zemi, čo nám bolo tak pevne zaslúbené v sv.Jánovi 14:12?“

³⁸ „Ten, kto verí vo Mňa, skutky ktoré Ja činím, aj on bude činiť, dokonca väčšie ako tieto bude činiť, lebo Ja idem ku svojmu Otcovi. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Budú ich nasledovať!

³⁹ Otázkou pre tých ľudí dnes je: „Či to On skutočne tak myslí?“ A keď prijmeš to, čo hovorí cirkev: „Či to On skutočne myslí“, potom kladieš samého seba do toho istého stavu, v akom bol Adam a pripájaš sa k tej žene, cirkvi tohto sveta a oddeľuješ sa od požehnaní, ktoré Boh zaslúbil každému veriacemu, ktorý sa oddelil od sveta ku Slovu. No, to je pravda.

⁴⁰ My sme, my máme to privilegium žiť v tom dni, keď Slovo Božie, ktoré sme uvideli, že je udelené cez každý vek, že určité veci sa majú stať. A keď je toto udelené, niekedy sa človek diví, ako sa to stane. Profesori majú svoju vlastnú ideu. Ale v tých vekoch Boh vždy posielal svojho proroka. A Slovo Pánovo prichádza ku prorokovi a potvrdzuje to Slovo tej generácii. A prorok bol vždy nazarejom, oddeleným od všetkého iného, aby poslúchal Božie Slovo.

⁴¹ Či si nepamätáte, čo povedali Peter a Ján, „Či je správne pre nás poslúchať človeka alebo Boha?“ Keď sa ich snažili spochybníť ohľadne prežitia Letníc.

⁴² No, keď sa ten prvý človek oddelil, ten prvý Adam, od Slova, aby išiel so svojou ženou, to spochybnilo, či Boh zachoval svoje Slovo alebo nie.

⁴³ Čo za dokonalý typ vlašného, telesne mysliaceho veriaceho dnes, ktorý stále chce ľnúť ku tomu, čo ich tradícia hovorí, namiesto vziať to, čo Slovo hovorí. Skutočne reálny typ. On bol oddelený ku svojej žene. Telesný

veriaci je oddelený od Slova ku svojej cirkvi.

⁴⁴ Ale keď bol stvorený ten druhý Adam v lone ženy a prišiel na svet, On bol nazarejom ku Slovu Božiemu. On bol oddelený od sveta ku Slovu. No, Židom, 7.kapitola, 26.verš nám hovorí, že tí kňazi ustavične zomierali, ale tento Ježiš bol svätý a oddelený od hriešnikov.

⁴⁵ Hriech je neveriť. Tam v Ňom nebola nikde nájdená žiadna nevera. Keď bol tu na zemi, povedal, „Kto ma môže usvedčiť z hriechu? Hriech je nevera. Ak som neučinil presne to, čo je prorokované na tento vek, ak som nesplnil požiadavky toho, čo Mesiáš má robiť, potom mi neverte. On povedal, skúmajte Písma, lebo sa domnievate, že v nich máte večný život a ony sú tie, ktoré svedčia o Mne,“ hovoria, kto On je.

⁴⁶ Pretože to bolo prorokované už od Edenu, že príde Spasiteľ. Prorok povedal, že sa narodí z panny, a ako On bude nazvaný „Emanuel.“

⁴⁷ A on bol tiež „Radca, Knieža pokoja, Mocný Boh,“ A to je to, prečo Ho obviňovali, že sa robí Bohom, a On bol Bohom, Kniežaťom pokoja, Mocným Bohom a Večným Otcom.

⁴⁸ Neexistuje žiaden iný Otec okrem Neho, duchovne hovoriac. On je ten jediný Otec, Otec nás všetkých a my zisťujeme, všetci veriaci, že On je Otcom všetkých, ktorí budú veriť Jeho Slovu, lebo On bol úplne oddelený od cirkvi, od tradícií, od jeho matky, od sveta, a robil jedine to, čo sa ľúbilo Bohu.

⁴⁹ No, On bol odlišnou osobou od Adama. Bez ohľadu na to, čo ktokoľvek spochybňoval, pre Neho Slovo, to bolo Slovo, ktoré bolo vždy prvé. A On dokázal, že to Slovo má pravdu.

⁵⁰ Keď sa Mu to satan snažil vybieliť a povedal, „Je napísané...“, On povedal, „Áno, a je tiež napísané...“ On obstál pri satanovi so Slovom, pretože to je to, čo On bol, Slovo.

⁵² V Biblii, 1.Jána, sv.Ján, 1.kapitola, on povedal, „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha, a to Slovo bol Boh, a to Slovo bolo učinené telom a prebývalo medzi nami.“ On je ten istý včera dnes i naveky.

⁵³ Vždy existuje spojenie s vypovedaným Slovom Božím a Božím zasľúbením na ten deň. A keď to prichádza, je to tak neobvyklé, až to ľudia môžu sotva uchopiť, pretože my sme takí zošití do foriem a ideí z nás samých, že je pre nás ťažké uchopiť to, čo je pravda.

⁵⁴ Myslím, že mnoho z toho by sa vzťahovalo na Jozefa vo dňoch Márie počas jej tehotenstva. Mala sa stať matkou a Jozef ju miloval a chcel veriť. On bol spravodlivým mužom, dobrým mužom a on chcel tomu príbehu, ktorý mu Mária hovorila, veriť, ale stále tam bola otázka, že „no, ona je dobrá žena.“ Bezpochyby mu Mária tú návštevu Gabriela vysvetlila. A on bol spravodlivým mužom z línie Dávida.

⁵⁵ A pritom, čo sa jej týka, zdalo sa, že ona sa ho snaží použiť ako štít, aby to sňalo jej pohanenie, pretože, ak ona bola s ním zasnúbená, a byť takto v tomto stave nájdená, to bolo to isté ako cudzoložstvo (Deuteronomium nám tak hovorí) a bola by za ten skutok ukameňovaná. A tak sa zdalo, že ona ho používa ako štít.

⁵⁶ A ten muž, dobrý muž, spravodlivý muž, Biblia hovorí, že on bol spravodlivým mužom, ale jej prípad bol taký neobvyklý, že on to nedokázal uchopiť. On sa pozrel do jej milej tváre, a tá úprimnosť a čestnosť, v ktorej mu ona porozprávala ten príbeh. A bezpochyby, že on išiel domov, alebo do svojej tesárskej dielne a povedal, „Nedokážem si predstaviť, že by mi povedala niečo zlé, ale ten prípad je taký neobvyklý.“

⁵⁷ Ak by on len bol skúmal Písma, že „Panna počne!“ Vidíte, to bolo pre neho také neobvyklé, pretože to bolo mimo spôsobu jeho myslenia, ale ona bola presne v Písme.

⁵⁸ A tak je to dnes, bratia, že moc vzkriesenia Ježiša Krista a Jeho zasľúbeného Slova tejto hodiny je tak neobvyklé, že dobrý človek sa na tom potkne. Je to príliš neobvyklé. Oni povedia, že mŕtvi boli vzkriesení, slepí vidia, hluchí počujú, Duch Svätý rozpoznáva myšlienky, predpovedá veci, ktoré sa idú stať, ani raz to nezlyhalo. Ó, oni to nedokážu uchopiť. Je to tak neobvyklé, že oni povedia, „No, to je telepatia, alebo to je zlý duch,“ práve tak, ako to robili v tom dni, tá neobvyklosť Božieho Slova.

⁵⁹ Ale keď je človek narodený na svet, veriaci, on sa stáva nazarejom, keď sa oddeľuje od všetkého, čo je v protiklade so Slovom, úplné oddelenie! Ježiš povedal, „Prišiel som oddeliť muža od svojej ženy, roztrhať rodinu, a ten, kto nevezme svoj kríž, a nenasleduje Ma, nie je hoden, aby bol Mnou zavolaný. Oddelenie od všetkého, čohokoľvek, od cirkvi, od komunity, od vyznania, alebo od rodiny, alebo čohokoľvek, čo by stálo medzi tebou a vierou v kompletne Božie Slovo. A keď tvoja duša nezdôrazňuje každé zasľúbenie na túto hodinu s „amen“, tak niečo niekde nie je v poriadku. Potrebuješ oddelenie.

⁶⁰ Tak Ježiš bol Slovom, ktoré bolo učené telom, a On bol kompletne oddelený od hriešnikov, neveriacich, že Slovo samo kompletne plynulo a celkom cez neho tieklo, lebo On povedal, „Ja nerobím nič, čo nevidím prv robiť svojho Otca.“ Oni sa pýtali, dávali Mu ohľadne tohto otázky. On povedal, „Amen vám hovorím, že Syn nemôže činiť nič Sám, len to, čo vidí činiť Svojho Otca. A sledujte, všetko, čo On povedal, bolo dokonalé. On len, On sa na to nemusel pýtať, rozmyšľať o tom, bolo to dokonalé. A Jeho dokonalá pravda vždy oddeľovala pravdu od bludu.

⁶¹ Dokonca, ako som tam znovu citoval, jeho matka povedala, „Tvoj otec a ja...“, pred tými kňazmi, kde ona už predtým svedčila, že On bol panensky narodený Syn. Ale vo chvíľach svojho zármutku...

⁶² Ako mohol dvanásťročný chlapec, a my nemáme o ňom žiaden záznam, že vôbec chodil do školy, ako mohla byť Jeho inteligencia taká veľká, že debatoval s kňazmi, múdrymi, učenými ľuďmi? A keď ona povedala, že tento Jozef bol Jeho otcom, tak rýchlo Božie Slovo... On bol oddelený, On bol Slovom, a Slovo napravilo blud. „Či neviete, že Ja musím byť vo veciach Svojho Otca?“ To nebol len ten malý dvanásťročný chlapec, to bolo Slovo Božie hovoriace cez Jeho malé detské ústa, aby napravili blud, oddelili, ako to On urobil na počiatku, temnosť od svetla, klamstvo od pravdy, smrť od života.

⁶³ Je to oddelenie. Slovo vždy vyžaduje úplné a kompletne oddelenie, bez ohľadu na čokoľvek, Ježiš povedal, „Nech každé ľudské slovo je klamstvom a Moje pravdou.“

⁶⁴ Cez všetky veky sa diala táto istá vec, je to oddeľovanie. On vždy oddeľuje svojich ľudí od nevery. Urobil to na počiatku, On to robí takisto dnes. Každý jeden z prorokov bol oddelený od nevery. Oni, ten dôvod, prečo to robili, je, že Slovo Pánovo prišlo ku nim.

⁶⁵ No, verím, že večer niekde, možno to bolo tu v nedeľu alebo minulý večer, kde som hovoril na to slovo „vidiaci“, kde som hovoril, čo ono znamenalo v Starom Zákone. To znamenalo, že to je muž, prorok, muž, ktorý povie budúce udalosti, ktoré sa idú stať. Potom, keď sa oni presne stali, bez zlyhania, udiali sa presne, ako On povedal, potom Boh povedal, „Počúvajte toho muža, alebo počujte ho, bojte sa ho, pretože Ja som s ním.“ Potom on mal Božský výklad toho napísaného Slova, pretože to boli jeho poverovacie listiny identifikácie, že on bol Božím prorokom, a že prišlo k nemu Slovo. To je pravda.

⁶⁶ Tak, oddelenie. To oddelilo Izaiáša od cirkevného sveta. To oddelilo Mojžiša od cirkevného sveta. To oddelilo všetkých veľkých prorokov počas tých vekov od cirkevného sveta. Pretože oni mali... To oddelilo Ježiša od Jeho bratov. To oddelilo apoštolov od cirkvi, ktorá bola v tom dni, od farizejov, sadúcejov, veľkých ľudí, svätých ľudí, dobrých ľudí, milých ľudí, pokorných ľudí, ľudí, ktorí mali viac ovocia ducha, ako preukázal Ježiš.

⁶⁷ Ale čo boli Jeho poverovacie listiny? To, že Slovo bolo s Ním. Slovo zaslúbenia na ten deň žilo skrze Neho. On povedal, „Kto z vás Ma usvedčí od hriechu? Kto z vás môže povedať na niečo, čo som tvrdil a nestalo sa?“ Pretože On ukázal, že On bol oddeleným nazarejom Pánovým, On bol Sám Pán v tele.

⁶⁸ Takisto Abrahám, on bol oddelenou osobou od sveta, keď Boh povolal Abraháma, keď mal sedemdesiatpäť rokov „Oddel' sa od svojich príbuzných a od všetkej nevery a vyjdi do sveta, v ktorom si nikdy predtým nekráčaš, a medzi ľuďmi, ktorých si nikdy nepoznal. Vyjdi a oddel' sa od kohokoľvek, kto bude v protiklade ku tomu, čo veríš, aby si bol nazarejom pre Pána.“ Pretože on držal zaslúbenie syna. Musel sa oddeliť od svojho otca, od svojej matky, od svojich príbuzných.

⁶⁹ A čo ho oddelilo? Nie to, že bol dobrým človekom, ale pretože veril, že Boh je schopný dodržať zaslúbenie, ktoré mu dal.

⁷⁰ A o dvadsaťpäť rokov neskôr... a to dieťa stále neprišlo, Sára mala deväťdesiat a on sto. A keď ho navštívil Anjel Pánov, na ktorého sa Ježiš odvolával, že v tých posledných dňoch príde znovu. Boh v ľudskej forme si sadol pred neho a rozprával sa s ním. A Sára, ktorá mala takmer sto rokov, sa smiala v stane za ním, pretože ten Anjel povedal, „Ja ťa navštívim podľa času zaslúbenia.“

⁷¹ A ona povedala, „Ja, stará, a mala by som znova rozkoš s mojím pánom, keď on je tiež starý?“

⁷² A tento Muž, ktorý bol Bohom v tele, povedal, „Prečo sa Sára v stane smiala?“ No, ona vybehla von a snažila sa to poprieť. Ale on povedal, „Ale áno, smiala si sa.“ Pretože ona neverila, že by to mohla byť pravda.

⁷³ No, všimnite si, Ježiš povedal, že to príde znovu. „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka.“ Znovu príde Duch Boží na smrteľné ľudské telo. Ten Muž jedol mäso z kozľaťa, pil mlieko z

kravy, jedol maslo a chlieb v ľudskom tele. A Abrahám povedal, že On je Elohim, Boh prejavенý v tele. Ježiš zasľúbil, že Boh, pred Svojím príchodom, bude znovu prejavенý v ľudskom tele. To je Duch Svätý - existuje len jeden Boh, ktorý sa prejavuje, a On znovu oddeľuje Lóta od Abraháma.

⁷⁴ Lót chcel svet. Boh roztrhal jeho svet a oddelil Abraháma od Lóta. Lót, súc typom znovu telesného veriaceho, ktorý si nemyslel, že tieto veci sú pravdivé, on len išiel dolu do Sodomy. A on nemal tú skutočnú guráž, postaviť sa proti tomu a nazvať to, čo bolo správne, správnym, a to, čo bolo zlé, zlým, tak išiel tam dolu.

⁷⁵ Všetci títo veriaci, ako by sme mohli o nich hodiny pokračovať, všetci títo boli tak, ako trochu drobných v tvojom vrecku, v Božích rukách. Vytiahnete hrbu drobných. Sú tam centovky, päťcentovky, desaťcentovky, štvrt'doláre, poldoláre, dolár, všetko v minciach. No, to je to, čím je svet v Božej ruke. Sú ľudia, ktorí majú hodnotu len centovky a Boh ich môže použiť jedine v spôsobe centu. To je všetko, čo si oni môžu kúpiť. Neodmietajte ich, ak nedokážu veriť tej skutočnej pravde, neodvrhujte ich, nevykopte ich von a nepovedzte, že oni v tom nie sú, pretože Boh tiež niekedy používa centovky.

⁷⁶ Lót bol iba centovkou, Abrahám bol strieborný dolár. Tak bolo potrebných sto Lótov, aby to učinilo Abraháma. A tak bude potrebných... sto telesných veriacich nebude nikdy schopných stáť v prítomnosti skutočného Kresťana, ktorý je oddelený od telesných vecí tohto sveta, žijúci v Ježišovi Kristovi, kde Slovo môže cez neho pretekať.

⁷⁷ On môže zobrať iba hodnotu centovky, to je všetko, čo má. Tak vidíte ľudí, ktorí hovoria, „Ja neverím v uzdravenie, neverím v tieto veci.“ Len poznávaš, že to je centovka, ale len ho nechaj tak, rozumiete? Len hodnota centovky, a to je všetko, čo si môže kúpiť. Nezastavujte ho, len ho nechajte tak. Pamätajte, to je len to, pokiaľ on môže ísť. Jozef bol oddelený od svojich bratov.

⁷⁸ Áno, nemyslel som to tak tvrdo, ako som to povedal. Mám na mysli, že ak on len „No, ja patrím ku tomu, a to je všetko, čo veríme,“ to je len centovka, choď ďalej, rozumiete, len centovka, povedzte, „No, nech ťa Pán žehná, môj brat.“

⁷⁹ Vidíte, on je med', nikdy nemôže byť striebrom, to je všetko, tak len ho nechajte ísť ďalej. Boh ho môže použiť, ó, On to používa. Radšej by

som ho videl dolu v cirkvi, ako vidieť ho niekde v bare na rohu. Vy nie? Iste, tak len to nechajte tak, Boh to môže jednako použiť. Možno nie veľmi, ale On použije, čo môže použiť, pokiaľ Ho oni len nechajú použiť ich.

80 Tak, je to taký hrubý spôsob, ako niečo vyjadriť, ale ja... no dúfam, že dostávate tú pravdu toho, čo mám na mysli v tom, toho, čo to znamená.

81 On nedokáže veriť v rozpoznanie a tie moci Božie, ktoré sú zasľúbené na tento deň.

82 Tí farizeji to tiež nedokázali. Oni nedokázali vidieť, že Ježiš je Boh. On je. „Ty sa robíš Bohom, a pritom si človek!“

83 Jedného dňa tam On stál, potom, ako rozmnožil pre nich bochníky chleba a tak ďalej, a povedal, „Ak nebudete jesť chlieb tela Syna človeka a piť Jeho Krv, nie je vo vás žiaden život.“

84 Ó, predstavujem si, že Jeho zhromaždenie od Neho odišlo preč. „Tento človek očakáva, že budeme kanibali, jesť niekoho telo? Ó, to je bláznovstvo.“ Doktori a lekári atď, povedali, „Ten človek sa zbláznil, to je všetko, čo na tom je. Kňaz má pravdu. Tamten sa zbláznil. Dať nám jesť Jeho telo?“

85 To je všetko, čo povedal, rozumiete, ale tá duchovná myseľ, možno to nedokázali porozumieť. Tí učeníci, oni nevedeli presne, čo to znamená, ale oni to jednako verili, pretože odkiaľ to prišlo? To prišlo od toho, o ktorom vedeli, že je Syn Boží.

86 Možno nie som schopný rozumieť všetko, čo je tu, ale verím tomu, je to Božie Slovo. Chcem sa oddeliť od všetkého, čo je s tým v protiklade. Stále som sa snažil takto stáť.

87 Všimnite si ďalšiu skupinu, sedemdesiatich. On ich povolal. Jedného dňa On stál, hovoril ku nim a povedal, „Syn človeka vystúpi do neba, odkiaľ prišiel.“

88 Oni povedali, „Tento človek? On nás vzal na miesto, kde sa narodil. Poznáme Jeho matku, Máriu. No, poznáme jeho bratov, poznáme všetkých. A potom tento človek ide vziať... Syn človeka prichádza... ide hore do neba, odkiaľ prišiel? On prišiel z Betlehema. Ako to urobil?“ Vidíte, On to povedal takým spôsobom, a oni už s Ním viac nekráčali. Odišli preč. Povedali, „Ó, tento človek, my vieme, že niečo s Ním nie je v poriadku.“

⁸⁹ Tí učeníci boli rovno tam, oni verili. Videli zaslúbené Slovo na ten deň, potvrdené a manifestované skrze Neho. Kto mohol tvoriť okrem Boha samého, vziať chlieb a... oni vedeli, že On je Syn Boží. Či to bolo v hádankách alebo nie, či to oni rozumeli alebo nie, kráčali jednako rovno ďalej, pretože to Slovo bolo potvrdené a oni boli oddelení od všetkého, čo bolo ku tomu v protiklade.

⁹⁰ Nech nám Boh pomôže, aby sme mali takú vieru. Veríme, že táto Biblia je pravdou. Možno nemám dostatok viery, aby som spôsobil, že sa všetky zaslúbenia vyplnia, ale jednako, verím tomu. Verím v tú hodinu, v ktorej žijeme.

⁹¹ Jozef, oddelený od svojich bratov bez príčiny. No, čo sa s nimi dialo? On nebol ochotný byť oddelený. To nebola jeho vôľa oddeliť sa, ale oni sa sami od neho oddelili, vidíte, od svojho jasného, lesknúceho sa dolára, ich hodnota centovky sa tomu nemohla rovnať. Oni vedeli, že sú patriarchovia. Oni vedeli, že Izák bol ich... alebo prepáčte, že Jákob bol ich otec. A oni vedeli, že to je pravda. Ale Jozef sa narodil, on si nemohol pomôcť, on bol duchovný, videl videnia, mohol vykladať sny a oni boli perfektne správne. Čokoľvek povedal, to bola pravda. A jeho bratia patriarchovia boli pučení závisťou a predali ho Egyptanom. Oni sa od neho oddelili, pretože oni boli len centovkami. On mal inú kvalitu.

⁹² Takisto je to so skutočným veriacim dnes. On má odlišnú kvalitu, oni sa oddeľia, (oni tomu nerozumejú), med' od striebra.

⁹³ Teraz zisťujeme, že oni boli pučení závisťou a predali ho. Prečo? Oni dnes robia tú istú vec. To, čo to skutočne bolo, oni povedali, že to bolo, to bolo kvôli žiarlivosti, oni sa nechceli rozpadnúť, pretože tá kvalita v nich nebola tou kvalitou, ktorá bola v ňom. A kvôli tomuto boli žiarliví, pretože oni boli centovkami a on bol dolárom. Rozumiete?

⁹⁴ No, ak by centovka povedala, „Nech je požehnané meno Pánovo, tu môj brat dolár, ja to nedokážem rozmeniť tak, ako to on dokáže, ale ja urobím, čo môžem.“ To je to. Potom by sme išli ďalej spolu. Boh by svoj program zakončil.

⁹⁵ Ako som vám v nedel'u kázal, tá veľká symfónia Božieho Slova je odpočítavaná. Tie zmeny a prechody sú len Božie časy zmien, tak ako dirigent pri symfónii. Keď vidíme tieto zmeny vekov a zmeny časov, pozrite sa tu dolu na tie noty a zistíte, že máme byť tu. Oni toto majú robiť. Neexistuje spôsob, že by boli od toho držaní.

⁹⁶ A hudba pre človeka, ktorý nerozumie symfónii, čo je to? Je to len kopa rinčavého hluku. On tomu nerozumie. On sa o to ani nezaujíma. On si praje, „Prajem si, aby už boli ticho, aby som mohol ísť domov.“ On sa o to nezaujíma, pretože on nepozná tú symfóniu, on to nepozná.

⁹⁷ Ale skladateľ pozná koniec pred začiatkom. Rozumiete? A ak dirigent nie je v tom istom duchu, ako skladateľ, nedokáže to predviesť, pretože to sa všetko deje skrze znamenia. A ak to znamenia nepotvrdzujú, ako to potom budú tí hudobníci hrať? Amen. To je to.

⁹⁸ Ak trúba vydá neistý zvuk, kto môže, kto bude vedieť, ako sa pripraviť do vojny, odvety, alebo čo má robiť?

⁹⁹ Pozrite sa na Slovo a vidzte, kde žijeme. Potom môžete vidieť centovky, čo oni robia. Ale môžete vidieť tých, ktorí žiaria, sledujú a poznajú Slovo, a pozorujú, ako sa tieto znamenia udejú. [Brat Branham luskol na prstoch – pozn.prekl]. Tam to je.

¹⁰⁰ Ako tá malá žena pri studni, keď On povedal, „Choď pre svojho manžela.“ Ona povedala, „Žiadneho nemám.“ Povedal, „To je pravda, mala si piatich.“

¹⁰¹ Ona povedala, „Pane, poznávam, že si prorok. Nemali sme ich stovky rokov, ale my vieme, že Mesiáš prichádza, a že on bude prorok. To je to, čo bude robiť.“ On povedal, „Ja som On.“

¹⁰² Ó, tá symfónia odbíjala presne správne z tej nízkej polohy do tej vysokej. Ona bežala do mesta a povedala, „Podťte a vidzte človeka, ktorý mi povedal tie veci, ktoré som porobila. Či toto nie je práve ten Mesiáš, na ktorého sme sa tešili?“ Iste.

¹⁰³ Vidíte, ona porozumela, čo tie noty v tej symfónii znamenali, ktoré oddelili vieru od nevery. Viera môže jedine... nie prísť cez cirkev. Viera prichádza cez počutie Slova Božieho, poznať, čo To je. No, nachádzame tú istú vec dnes.

¹⁰⁴ Mnoho ľudí hľadá na dary (končíme teraz, ešte päť minút). Ľudia hľadajú na dary a myslia si, „Ó, aká veľká vec.“ A snažia sa napodobniť dary. Nemôžete to robiť. Vy len... nemôžete spraviť, že centovka bude dolárom. Nemôžete spraviť, že bude desaťcentovkou, nemôžete spraviť, že bude päťcentovkou, je to centovka. Ale ak len rozpoznáte seba ako centovku a pôjdete s tými ostatnými mincami, tak Boh ťa môže použiť. Nemusíme byť schopní urobiť všetko. Tam nebol každý...

¹⁰⁵ Keď Boh povolal Izrael z Egypta, každý jeden z nich nemusel robiť to isté, čo robil Mojžiš, ale oni tomu verili. To je pravda, oni verili Mojžišovi, pretože vedeli, že to je znamenie tej hodiny, ale Boh dokázal, že on mal Jeho Slovo. Oni povedali, „Faraón má kopije.“ Oni povedali, „Ale Mojžiš má Jeho Slovo.“

¹⁰⁶ To je to, faraónovia môžu mať armádu, ale Mojžiš mal Slovo, pretože on bol Božím prorokom a Slovo ku nemu prišlo a bolo potvrdené, že ono bolo pravdou. To bol ten živý Boh, ktorý mohol vziať prach a vyhodiť ho a spôsobiť, že prišli blchy. Človek to nedokáže. Ako človek, ktorý tam stál a povedal, „Zajtra asi o tomto čase tam bude toto a toto.“ A bolo. Vidíte? Oni vedeli, že Mojžiš má Božie Slovo. Nezáležalo na tom, koľko kopijí a hladomorní faraón mal, a koľko tehál bolo treba urobiť, Mojžiš mal Slovo, tak oni vyštartovali na púšť.

¹⁰⁷ Bol tam človek, Dátan, povedal, „Mojžiš si berie na seba príliš veľa, my sme všetci svätí ľudia, tak my všetci by sme mali byť schopní robiť to, čo Mojžiš.“ A Mojžiš povedal, „Bože, čo s týmto?“

¹⁰⁸ On povedal, „Oddeľ sa. Choď od nich preč. A on otvoril zem a pohltil Dátana a jeho skupinu.

¹⁰⁹ On oddelil svetlo od temnosti skrze potvrdenie Jeho Slova. On je tým istým Bohom dnes.

¹¹⁰ Na záver, minulý večer som vám hovoril, keď som sem prišiel prvýkrát, toto nie je osobné, ak si to myslíte, potom prosím vás, stiahnite si dlhé záclony na svoje srdcia, hovorím toto ľuďom, ktorí veria.

¹¹¹ Bolo to hovorené a boli povedané presne veci, ktoré sa majú diať cez celý ten vek, a vy všetci ste toho svedkami, ako ste svedčili minulý večer, od toho rozpoznaní a tak ďalej. A ako budú napodobňovatelia, napodobenia, a bude sa diať všetko možné.

¹¹² Ale tá posledná vec, to má byť veľká vec, ktorá sa udeje. Sledovali sme to už roky a všetci vieme, keď sa to po prvýkrát stalo, keď stvorenie prišlo do existencie, po tretíkrát, a potom po štvrtýkrát. Minulý večer som vám povedal, ako sa to stalo piatykrát.

¹¹³ A to čaká na túto Radu cirkví, keď sa to zjednotí s protestantmi. Ak budem hovoriť v nedeľu ráno, to je to, čo chcem.... mám na mysli v sobotu ráno, to je to, o čom chcem hovoriť, rozumiete. A keď sa toto dá dokopy, potom Duch Boží vždy proti tomu pozdvihuje prápor, vidíte, sedí tu dnes

večer človek, ktorý je toho svedkom.

¹¹⁴ Nedávno som bol v Koloráde, túto poslednú jeseň. Chodievam tam na poľovačky. A ako obyčajne, som tam počas môjho výročia svadby. Keď sme sa moja žena a ja vzali, ušetril som si svoje päťcentovky a veci, zo svojej práce, a mal som ich v plechovke od múky. A nemal som dostatok, aby som ju vzal na svadobnú cestu a ísť poľovať, tak som to spojil dokopy a vzal som ju na svadobnú cestu na poľovačku. A tak odvtedy, to je moja hanba, odvtedy som nikdy nebol na naše výročie s ňou doma. Bol som v Koloráde.

¹¹⁵ Minulý večer som tu videl dvoch alebo troch kazateľov, ktorí boli tam so mnou v tábore, keď som musel ísť dolu z Aljašky a stretnúť ich na poľovačke. To boli chlapi Martina. Boli tu včera večer. Ja... oni sú tu, rovno tu. A potom, tá ďalšia osoba, zabudol som jeho meno, sedí... kde si, synak? To je pravda, a možno je tu brat Palmer, i ja... a boli sme tam hore v horách. No, ja som v Koloráde vodcom, roky som tam poľoval.

¹¹⁶ A vždy na naše výročie, 23.októbra prichádza... je tam jedno malé miesto, kde som vždy bral manželku na naše medové týždne, hore v horách Adirondack, a toto miesto vyzerá presne ako to, len tam to bolo... toto tu je osika, malá húština, a tam hore bola breza. A ja som tam išiel hore, dvadsiateho tretieho, a niekedy cez deň som si dal dolu klobúk a ďakoval som Pánovi za dobrú a vernú manželku, ktorá bola verná a milá po všetky tie roky a pomáhala mi, ako som chodil kázať evanjelium.

¹¹⁷ A v Koloráde bolo tento rok príšerne sucho, ako aj bolo po celej krajine. A zrazu tam bolo, myslím, že tam bolo pred nami dvesto mužov, alebo prepáčte, sto mužov, asi sto mužov bolo pred nami, tam hore v táboroch. A oni tam hore strieľali počas troch alebo štyroch dní. A ja som zastrelil jeleňa, toho, na ktorého som roky poľoval. Ale ja... padla hmla, nedokázal som ho vidieť. Nevedel som ho nájsť, a toho dňa som ho hľadal.

¹¹⁸ A na ďalší deň, telefón, alebo... bolo to v rádiu, „Prichádza víchrica, v horách počas nasledujúcej noci môže spadnúť dvadsať stôp snehu.“

¹¹⁹ A tak ja som bratom povedal, zavolať som ich, tiež Martinových chlapcov, povedal som „Bratia, počujete, čo hovoria správy. No, ak sa z toho chcete dostať, tak radšej choďte teraz, pretože bude príliš neskoro. Môžete tu zostať týždeň. A ja by som mal ísť, pretože na ďalší pondelok mám zhromaždenie s Obchodníkmi plného Evanjelia, s kresťanskými

Obchodníkmi tam v Tucsone. Avšak vyberte si. Ak chcete zostať, som vašim vodcom, zostanem tu s vami.“ Každý jeden z nich hlasoval, „Zostaneme, zostaneme, zostaneme.“

¹²⁰ Martinovi chlapci mali taký pomalý náklad'ák, alebo vlastne rýchly náklad'ák, oni všetci...mali sme tam pár jeleňov navyše, dali sme ich Martinovým chlapcom a im a oni išli preč. Pretože oni by sa nemohli odtiaľ dostať. To je všetko, a tak oni tu dnes večer sedia ako svedkovia.

¹²¹ A potom na ďalší deň, pomyslel som... no v ten deň nesnežilo, keď odišli. Povedal som, „Zavolám manželke a poviem jej, že som vďačný za to, že mi je milou manželkou a všetko to. To je jej výročie. A potom zajtra pôjdem hore na miesto, ak sa tam dostaneme, kvôli snehu.

¹²² A tak som išiel dnu a nevedel som sa jej dovolať. Vrátil som sa. A každý v meste sa pripravoval, prichádzala veľká víchrica a noviny hovorili, „V Koloráde môže spadnúť dvadsať stôp snehu,“ v ten večer.

¹²³ Brat Tom Simpson tu niekde dnes večer sedí, alebo mal by tu byť. On bol v Kanade a bol na svojej ceste dolu a oni to obišli. Povedal, „Obídte Kolorádo, veľká víchrica.“ Si tu, brat Simpson, kde si? Áno, sedí tam vzadu. A oni mu povedali, „Obíd' Kolorádo, prichádza veľká víchrica.“

¹²⁴ A tak som povedal jednej sestre, manželke iného muža, brata Evansa, nemyslím si, že brat Evans je dnes večer tu, jedine, že by práve prišiel. Si tu, brat Evans? Nemyslím, že sa tu už dostal, ale bude tu na tých zhromaždeniach. Tak som zavolať jeho manželke a povedal som, „Neviem zohnať svoju manželke, je na nákupoch.“ Povedal som, „Povedz jej, aby povedal bratovi Tonymu Stromi, ktorý bol prezidentom toho zoskupenia: „Ak tam nebudem v nedeľu, priprav iného kazateľa, pretože sa mi možno odtiaľto vôbec nepodarí dostať. Som tu s týmito mužmi.“

¹²⁵ Čo sa potom udialo? V ten večer nesnežilo. Na ďalšie ráno boli oblaky veľmi nízko a boli rozhnevané. Povedal som, „No, bratia, pásol som tu roky dobytok a bol som vodcom. Keď spadne prvá malá kvapka dažďa, bežte späť do tábora tak rýchlo, ako len môžete, pretože behom pätnástich minút, zažil som to, nebudete môcť pred sebou vidieť svoju ruku, na dva alebo tri dni na ten čas, burácajúca víchrica.“ Tam je to v nadmorskej výške deväťtisíc stôp. A povedal som, „Vy, budete v tej víchrici a budete stratení a zomriete tam v horách. No, vyjdeme von...“ Umiestnil som každého z nich a ja som išiel na vrchol a povedal som, „No, ak sa ja ne... nečakajte na mňa, kým prídem, ponáhľajte sa hneď rýchlo, ako to začne, prvá malá kvapka

dažďa, bežte rýchle do tábora, pretože nebudete schopní nájsť svoju cestu späť.“ Povedali, že tak urobia.

¹²⁶ Šplhal som sa vysoko, všade zavýjali kojoti, a ja som vedel, že počasie sa ide zmeniť. Potom zrazu nastal veľký úder vetra a začal padať dážď so snehom. A povedal som si, „Hádam sa už každý vracia.“

¹²⁷ No, stál som a obzeral som sa, pomyslel som si, „Keby som len mohol nájsť toho jeleňa predtým, ako sa vrátim späť, pretože sneh ho prikryje a nebude sa už dať nájsť až do jari.“ Tak som si pomyslel, „Tak ťažko som na toho jeleňa poľoval, a to by bol prvý jeleň, ktorého by som takto nechal, odkedy mám túto malú pušku kalibru 55 na poľovanie.“ A pomyslel som si, „No, teraz, nemôžem zničiť, že ho tu len takto nechám.“

¹²⁸ A o chvíľu začal padať veľký sneh, vyzeralo to ako chumáče, všade to padalo a začal fúkať vietor a ja som sotva mohol vidieť, ako sa dostať z vrcholu tohto kopca. A vedel som na tomto hrebeni zostať, a ak by som išiel dolu a natrafil na potok, išiel by som dolu potokom, až by som natrafil na takú malú lávku, až by som dokázal nájsť cestu, kadiaľ by som sa dostal tam, kde bol stan. To je jediný spôsob, ako ste sa mohli dostať von. Tak som si pomyslel, „Ak sa len trochu pohnem na jednu alebo druhú stranu, to stačí, nikdy ťa nenájdu, tak zomrieš rovno tam.“

¹²⁹ Tak som začal ísť dolu vrchom a dostal som sa nižšie, asi o hádam tristo yardov [274 m – pozn.prekl.], možno štyristo, odtiaľ, kde som bol.

¹³⁰ No, toto znie divne. Ale mám tu pred sebou Bibliu, nebeský Otec mi vydáva svedectvo. Takmer som utekal, snažil som sa odtiaľ dostať, vietor tam tak silno fúkal, a ja som mohol vidieť pred seba asi na dvadsať stôp, v tých húštinách, kde som bol, tie drevá, stromy a vietor fúkal a zmietal sa. A nejaký hlas povedal, „Zastav sa. Vráť sa, odkiaľ si prišiel.“

¹³¹ No, zastavil som sa, pomyslel som si, „Možno to bol iba zvuk vetra. Na nič také som nemyslel.“ A chvíľu som počkal.

¹³² A jeden z tých chlapcov mi urobil sendvič a bol to skutočný sendvič a ja som sa potil a pršalo. A to bol taký kus chleba s nejakým mäsom miestami. No, bol som trochu hladný, tak som ho jednako zjedol a stál som tam a zakopal som ten malý kus papiera. A tak, keď zvieratá vidia tie veci, čokoľvek, čo je z civilizácie, oni utečú preč.

¹³³ Tak som tam trochu stál a pomyslel som si, „No, budem pokračovať.“

¹³⁴ Začal som ísť ďalej. A tak jasne, ako počujete môj hlas, niečo povedalo, „Otoč sa a choď späť tam, odkiaľ si prišiel.“

¹³⁵ „Ako by to mohol byť Boh a hovoril by mi, aby som sa vrátil do tej pasce smrti.“ Chvíľku som tam stál a pomyslel som si, „To je ten istý, ktorý povedal o tých veвериčkách.“

¹³⁶ Ten istý, o ktorom som vám povedal včera večer, o mojej manželke, ten Hlas, len ľudský hlas, Ten istý mi povedal, keď som bol malým chlapcom, „Nikdy nepi, ani nefajči...“, a tieto veci budú v posledných dňoch. Boh, ktorý mi toto hovoril, mám Bibliu na svojom srdci, čo dobré by mi to urobilo, keby som vám povedal niečo nesprávne a vedel, že posielam svoju dušu do pekla. Je to pravda. Je to neobvyklé, ale je to pravda.

¹³⁷ „No,“ pomyslel som si, „Dost' dobre viem, že je treba ten Hlas poslúchnuť. Prečo by som... On má nejaký dôvod, prečo mám ísť tam hore. Možno je to môj čas ísť.“

¹³⁸ Tak som sa obrátil arazil som si cestu cez tú húštinu, až som sa dostal znovu do toho sedla tam hore, možno tristo yardov, alebo o štyristo yardov, rovno tam na ten vrch, znovu tam. A tam to bolo potom tak husté, nedokázal som vidieť vôbec nič, ten vietor, a stromy len ležali a zmietali sa.

¹³⁹ A vzal som svoju pušku, mal som oblečenú červenú košeľu a červenú čiapku, nasadil som si svoju pušku, chránil som ju, aby sa na nej nezaparil d'alekohľad, pretože medvede a podobne sa v takýchto chvíľach presúvajú, takisto horská puma, a ak by som na jedno také natrafil, ten d'alekohľad by bol celý zaparený. Tak som ho len takto dohora držal, nie proti mne, kde by sa to zaparilo, ale držal som od neho tú hmlu a vlhkosť od snehu a sadol som si pod strom.

¹⁴⁰ Sedel som tam, pomyslel som si, „No, prečo On chce, aby som sem prišiel? Veľmi pochybujem, že teraz dokážem nájsť svoju cestu späť, je už tak hrozne.“ Dokázal som vidieť možno asi na desať alebo pätnásť stôp, sotva tak d'aleko, miestami ani nie päť stôp, a stále sa to stávalo drsnejším, no pomyslel som si, „No, On povedal, aby som sa vrátil. Všetko, čo viem, je len tu teraz sedieť.“ A potom sneh bol na zemi asi na jeden palec [2,5 cm – pozn.prekl.], alebo na jeden a pol, možno dva palce. Bol som tam asi dvadsať alebo tridsať minút a fúkalo tak silno a tiež to už išlo odfúknuť. Na chvíľu som tam len sedel.

¹⁴¹ Počul som Hlas, povedal, „Ja som Boh neba, ktorý stvoril nebesia a zem.“

¹⁴² Strhol som si svoj klobúk, čiapku a ticho som sedel a znovu som počúval. Pomyslel som si, „To nebol vietor.“ Ó, fúkalo, robilo to hluk.

¹⁴³ A počul som to znovu, povedal, „Ja som Ten, ktorý utíšil vetry na mocnom mori. Ja som On, Stvoriteľ. Stvoril som veвериčky v tvojej prítomnosti. Ja som učinil tieto veci.“ Povedal som, „Áno, Pane, verím Ti.“

¹⁴⁴ Povedal, „Povstaň na svoje nohy.“ Postavil som sa na svoje nohy. Povedal, „Teraz prehovor ku tej búrke. Ona urobí to, čo jej povieš.“

¹⁴⁵ No, toto je pravda. Ja, keď vás stretnem na Súde, budem sa musieť za všetko toto zodpovedať. Pomyslel som si, že On...

¹⁴⁶ Povedal som, „Búrka, choď na svoje miesto, zastav sa, a slnko, svieť normálne počas štyroch dní.“

¹⁴⁷ A hneď, ako som to povedal, ten dážď so snehom a krúpy, ktoré ma už išli ubiť k zemi, ihneď prestali. A behom minútky alebo dvoch, slnko začalo rovno cez to na mňa svietiť. A ja som sa pozrel dolu pozdĺž pohoria a videl som prichádzať východný vietor. Vietor prichádzal od západu. Prichádzal východný vietor, prichádzal tadiaľto, a mohol som vidieť, ako oblaky záhadne... kam oni išli, ja neviem.

¹⁴⁸ A stál som tam pár minút, slzy mi stekali dolu po brade a boli šedivé, pomyslel som si, „Bože, ako... ja neviem, čo robiť.“

¹⁴⁹ Pomyslel som si, „No, bol som... hádam bratia sú už všetci späť v stane a slnko všade svieti.“

¹⁵⁰ Začal som ísť dolu vrchom a sneh sa na tom horúcom slnku všetok roztápal, z mojej horúcej košeľe vychádzala para, len krátka chvíľka a taký rozdiel. A začal som ísť dolu vrchom. A keď som išiel, povedal som... počul som prehovoriť Hlas, „Prečo sa neprejdeš so Mnou?“

¹⁵¹ Povedal som, „Pane, to najväčšie privilegium, aké som kedy mal!“ Otočil som sa a začal som sa vracat' po tých stopách toho veľkého jeleňa, dolu tým panenským lesom.

¹⁵² A pomyslel som si, „No, pôjdem tam dolu, kde som vždy vzdal úctu Méde, mojej manželke.“ Išiel som asi nejakú pol hodinu alebo trištvrté. A vtedy už bol všetok sneh preč.

¹⁵³ A začal som rozmýšľať, „Divím sa, prečo mi na to nikdy nič nepovedala, keď odchádzam.“ Povedal som, „Pamätám si, keď som ju tam hore po prvýkrát vzal a zodvihol som ju nad tie brvná, keď sme sa zobrali.“ Povedal som, „Teraz je šedivá.“

¹⁵⁴ Išiel som, hmm, na tvári som mal sivú bradu, čierna a sivá zmiešaná dohromady, pomyslel som si, „Bill, nezostáva ti už veľmi veľa, starneš.“

¹⁵⁵ A začal som ísť ďalej a pozrel som sa hore a zdalo sa, akoby som ju mohol vidieť tam stáť predou mnou so svojimi vystretými rukami, stále čiernovlasú.

¹⁵⁶ Mal som hlavu dolu, išiel som hore na jedno malé miesto, kde sú nejaké osiky, tam je malý potôčik, a oprel som si svoju hlavu takto na lipu. A stál som tam a plakal a počul som, ako by niečo išlo „Kvak, kvap, kvap.“ Pozrel som sa dolu, boli to slzy, ktoré mi stekali z očí po brade, kvapkali na tie suché listy, kde bol asi pred tridsiatimi minútami palec snehu, a kde bola víchrica.

¹⁵⁷ Keď som zišiel dolu z vrchu, o štyri dni neskôr, nebol odvtedy počas štyroch dní na oblohe ani jeden oblak. Išiel som a povedal som tomu chlapíkovi na benzínovej stanici, „Bolo veľmi sucho?“

¹⁵⁸ „Áno,“ povedal, „Viete, tá najdivnejšia vec, predpovedali nám na ten deň búrku a ona sa zrazu zastavila.“

¹⁵⁹ A potom som išiel dolu ku trati Nového Mexika, vracal som sa späť do Arizony a povedal som Billymu, môjmu synovi, povedal som mu, „Podme sem a vidzme, či to tu bolo takto.“

¹⁶⁰ Zastavil som sa tam, to bolo v nedeľu ráno, mal som nejaké... mal som nejaký benzín, ten človek povedal, „Tak, boli ste poľovať?“

Povedal som, „Áno.“

„Mali ste šťastie?“

¹⁶¹ Povedal som, „Áno, mali sme pekný čas.“ Povedal som, „Vyzerá poriadne sucho.“

¹⁶² On povedal, „Áno, je tu veľmi sucho.“ Povedal, „Predpovedali nám jedného dňa veľkú búrku,“ a povedal, „Viete, tá víchrica vlastne začala, ale nejakou prestala.“ Ó, ó.

¹⁶³ Stál som tam oproti tomuto stromu (na záver). Stál som tam pri tomto strome a slzy mi stekali z očí. Pomyslel som si, „Bože.“

¹⁶⁴ Len pomyslíte, ten istý Boh, ktorý povedal, „Ticho, utíš sa!“ tým vlnám, a vetry Ho poslúchali, On je stále ten istý Ježiš tu s nami, v tých lesoch, On je stále Slovo. Slovo, celá príroda musí poslúchať Jeho Slovo, lebo On je Stvoriteľom prírody. Stál som tam a slzy mi stekali po lícach.

¹⁶⁵ A počas týchto, teraz asi piatich rokov, som vonku na poliach chodím do cirkví a kdekoľvek môžem, všetci to viete. A na mojom srdci bolo stále bremeno. Išiel som sem, prišiel som do Arizony a On mi povedal veci, ktoré mám urobiť, a ja som išiel a urobil som ich. A vyzerá to, že prebudenie skončilo. A ja som nedokázal, bol som zvedavý, čo sa deje. Vo svojom srdci som činil pokánie. Povedal som, „Pane, ak som niečo urobil, povedz mi to, dám to do poriadku.“ Po celý čas som mal bremeno, taký hrozný pocit a nedokázal som mať to víťazstvo, ktoré som chcel.

¹⁶⁶ On urobil a ukázal mnoho veľkých vecí, čoho ste všetci svedkami. Prichádzate sem a ja vám o tom hovorím, vidíme, že to uverejnili v novinách a časopisoch atď, o tých veľkých nadprirodzených veciach, ktoré sa videli a boli vykonané.

¹⁶⁷ Ale moje srdce bolo stále ťažké. A opieral som sa o nejaký krik, asi takto, a pomyslel som si, „Ten veľký Boh neba, to teplé slnko tam len svieti, nikde nie je ani len obláčik, a pred pár chvíľami si ty len protirečil ľudskému slovu. Príroda to urobila. Ako sa to mohlo stať, Pane? Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. To bolo Jeho Slovo, ktoré si mi len dal, aby som ho prehovoril.“ Pomyslel som si, „Otče, aký som vďačný.“

¹⁶⁸ Počul som, ako niečo ide. [Brat Branham dvakrát klope na kazateľňu – pozn.prekl.] A pozrel som sa a rovno predou mnou stáli dva alebo tri jelene a dívali sa na mňa. No, na tie jelene sa v tom poslednom týždni, keď tam boli tí poľovníci, veľa strieľalo. A ja som tu bol oblečený v červenom, každý to vie, že oni takto rýchlo utečú [Brat Branham luskol prstami – pozn.prekl.]. Ale oni sa na mňa dívali.

¹⁶⁹ A čo sa týka jedenia jelenieho mäsa, neexistuje lepšie. To bola veľká laň, dve veľké plne vyrastené jelenčatá, pomyslel som si, „To je presne, potrebujeme tri jelene.“

¹⁷⁰ Niečo povedalo, „Vieš, Pán ich položil do tvojich rúk.“

¹⁷¹ Ale keď som bol s obchodníkmi plného Evanjelia, s bratom

Claytonom, asi pred rokom, on išiel s nami, keď som chytil tú veľkú rybu, ktorá urobila rekord, v tom roku som pre ľudí zabil devätnásť losov a ja...

¹⁷² Niekedy obchodníci... prepáčte mi toto, moji bratia. Niektorí z nich sú doktori, a viete, oni nedokážu chodiť, sú tuční, viete, mnohí sú usadení za stolom, oni hovoria, „Billy, upoľuj mi jedného dvojročiaaka. Upoľuj mi modrú kravu. Chcem jeleňa. Upoľuj mi srnca.“ No ja som mal jubileum, strieľal som a poľoval na jelene a rôzne zvery.

¹⁷³ Ale Pán mi povedal, aby som to nerobil. A ja som Mu sľúbil, keď tam prišla tá víchrica tam v Koloráde, roky pred tým, povedal som, „Pane, povediem niekoho na poľovačke ku koristi, ale nebudem už viacej pre nikoho loviť. Jedine, že to bude akútny prípad, a že to musíme mať.

¹⁷⁴ Ak si pamätáte, chlapi, v ten večer pred tým, ako sme odišli. Ten malý biedny brat bol tam dolu, nemal jeleňa. Ako sa volá? Palmer. Prišiel a dal mi do ruky desať dolárov ako desiatok, povedal, „Brat Branham, toto je môj desiatok, daj to do cirkvi.“ Povedal, „Upoľuješ mi jeleňa?“ Ó, ja...

¹⁷⁵ [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]...tam stáli tie tri jelene a ja som mal túto svoju pušku na pleci. Len som si ju zošmykol z pleca, takto, pomyslel som si, „Oni odo mňa nevedia odísť, sú rovno tu. Bol som s tou puškou veľmi rýchly, „Dokážem ich všetky tri dostať, predtým ako sa stihnú otočiť.“ Vidíte? A mal som pušku, pomyslel som si, „Tu sú, hneď tu.“ Zošmykol som si pušku...

¹⁷⁶ Potom som náhodou rozmýšľal o tom sľube. Povedal som, „Nemôžem to urobiť, nemôžem to urobiť.“ Povedal som, „Pamätám si raz, keď jeden muž povedal tomu druhému: 'Boh dal Joába do tvojich rúk, vlastne Saula', povedal Joáb Dávidovi. Dávid povedal, 'Bože chráň, aby som sa dotkol Jeho pomazaného.'“ To bol môj sľub, že to neurobím.“

¹⁷⁷ Pomyslel som si, „Oni sú rovno tu na vrchu tohto kopca. Môžem ich kotúľať rovno dolu a vieme ich ľahko zodvihnúť. Stoja tu pekné tri jelene. Povedal som, „Nie, nemôžem to urobiť.“

¹⁷⁸ A tu to takto prichádza, tie mladé jelene, dva vyrastené, samec a samica a matka, laň. A tu prichádzajú, kráčajú, obzerajú sa, boli veľké, tučné.

¹⁷⁹ A trochu som tam stál a pomyslel som si, „To je neobvyklé na jeleňa a ja som tu takto v červenom.“ Pomyslel som si, „Vystraším ich.“

¹⁸⁰ Povedal som, „Ste v mojich rukách.“ Nemohli by ste sa dostať preč, ak by ste chceli, ale ja vám neublížim, choďte“. Oni sa len jedna na druhú pozreli a približovali sa a prišli celkom blízko ku mne a hľadeli na mňa.

¹⁸¹ No, položil som si pušku na zem, povedal som, „Mama, vezmi si svoje maličké a choď tam do lesov, ja sa tu radujem v prítomnosti Božej a sľúbil som, že nebudem loviť pre druhých ľudí. Povedal som, „Ty si teraz zober svoje maličké a choďte do lesov, ja tiež milujem lesy. Choďte!“

¹⁸² Pozrela sa na mňa. A obe sa obzerali, všetky tri. Potom sa otočili a odišli preč a potom sa znovu vrátili.

¹⁸³ A ja som povedal, „Neublížim vám.“ Povedal som, „Choďte do tých lesov. Ste v mojich rukách, nemohli by ste odísť, ale...“ Povedal som, „Ja som bol v Božích rukách a ani ja by som nemohol odísť, ale On ma ušetril. Dal som mu sľub, ušetrim vás, choďte, majte dobrý čas, tešte sa z týchto lesov. Mne sa to páči, choďte.“

¹⁸⁴ Ešte chvíľu tam stáli a priblížili sa tak blízko, že by mohli jest' z mojich rúk, otočili sa, všetky sa na mňa pozreli, takto, a odišli preč. Zastavili sa, znovu sa obzreli späť a odišli späť do lesa. A ja som tam stál. Pomyslel som si, „To je na jelene neobvyklé. Som zvedavý, či to je kvôli tomu, že Pán Ježiš je tu, Jeho prítomnosť.“

¹⁸⁵ A práve vtedy ku mne prehovoril Hlas, povedal, „Ty si si pamätal svoj sľub, že?“ Vedel som, že to je On. Povedal som, „Áno, Pane.“

¹⁸⁶ On povedal, „I ja si tak pamätám svoj. Nikdy ťa neopustím, nikdy ťa nezanechám.“

¹⁸⁷ To bremeno odišlo. Kresťanskí priatelia, odvtedy tam už nebolo. To bolo minulého októbra. Som odlišnou osobou.

¹⁸⁸ Dodržte Bohu svoj sľub, čokoľvek, čo poviete Bohu, verte tomu. Oddeľte sa od všetkého, čo je v protiklade so Slovom. Boh bude počuť a odpovie na modlitbu. Skloňme na chvíľu svoje hlavy.

¹⁸⁹ Si ochotný dnes večer oddeliť sa od všetkej nevery, aby si počul Slovo Pánovo? Ak to urobíš a budeš veriť, že On je ten istý včera dnes i naveky, tieto veci, ktoré On zaslúbil robiť, my vidíme, že On ich robí. Či pozdvihneš svoje ruky a povieš, „Bože, dávam ti dnes večer sľub. Verím všetkému, čo si zaslúbil. Verím každému Slovu, že už viac nebudem pochybovať.“

¹⁹⁰ Náš nebeský Otče, ty vieš, že tento príbeh je pravdivý. To bolo štvrtýkrát, a piatykrát to bolo pri mojej vzácnej manželke, keď si Ty, keď ten doktor urobil zápis, že ten veľký nádor zmizol predtým, ako sa ho dotkla jeho ruka, presne podľa toho, ako to bolo povedané.

¹⁹¹ Teraz, Otče, modlím sa, aby si pomohol týmto ľuďom. Uvedomujem si, že starnem, viem, že musím skoro ísť. Modlím sa, Pane, aby... nech som čestný a úprimný s mojimi bratmi, a nech som čestný a úprimný s tvojimi ľuďmi. Ak nedokážem byť s nimi, potom si nemyslím, že by som mohol byť s tebou, Pane, pretože chcem niesť svedectvo Teba. A modlím sa, aby si dal, aby Tvoje Slovo v nás dnes večer tak žilo, že nám všetkým dáš vieru. A skrze tento malý dar, ktorý...

¹⁹² Ľudia si niekedy myslia, že dar je niečo, čo je dané do našich rúk, a my ideme a presekáme si cestu. Dar nie je to, Otče. Nech môžu porozumieť, že dar, to je dať sa nabok z cesty, aby Duch Svätý mohol robiť to, čo On chce robiť.

¹⁹³ Pane, nech sa teraz dáme nabok z cesty a nech ten veľký Duch Svätý príde a nech pracuje cez nás. A nech dnes večer vidíme, že zaslúbenia Ježiša Krista, že... Ten, na ktorého som sa zvlášť dnes večer odvolával, Pane, že Ten, kde Boh zostúpil dolu pred Abraháma, prejavil sa v tele a poznal tajnosti srdca, to bol Boh. A keď On bol učiný telom a prebýval medzi nami, On poznal tajnosti srdca. A Biblia hovorí, že „Slovo Božie je rozpoznávatel'om myšlienok, ktoré sú v srdci. To je to, ako učenici vedeli, že On je Boh.

¹⁹⁴ Teraz Otče, či prídeš dnes večer a dáš, aby naše biedne, pokorné modlitebne boli zasvätené Tebe, že Ty spôsobíš, že budeme veriť, že to je Tvoj Duch, ktorý sa bude môcť dať poznať dnes večer medzi nami, že Ty si stále Slovom. Potom sa my oddelíme od všetkej nevery a budeme Ťa nasledovať. V Ježišovom mene, nech Ty ku nám hovoríš. Amen. [Nieкто dáva napomenutie – pozn.prekl.]

¹⁹⁵ Veľký Bože neba, buď nám milostivý, pomôž nám, môj Pane, aby sme poslúchali Tvoje prikázania, a použi nás na Tvoju česť. A my Ťi ďakujeme za tieto povzbudzujúce slová. Nech sa teraz Duch Svätý pohybuje cez nás a nech potvrdí tieto slová. V mene Ježiša Krista. Amen.

¹⁹⁶ Majte vieru v Boha, nepochybujte. Majte veľkú odvahu. Čas Jeho príchodu sa približuje.

¹⁹⁷ No, dnes večer, máme tu kôpku modlitebných kariet. Koľkí tu majú modlitebné karty, zodvihnite ruky. Bolo by to pre mňa ťažké ísť cez tú skupinu s rozpoznávaním, keby to Pán dal. Ale dovoľte mi len na chvíľu povedať toto: koľkí tu nemajú modlitebné karty a modlite sa, aby vás Boh uzdravil? No, nech Pán Boh pomôže každému jednému z vás.

¹⁹⁸ Som váš brat, Ježiš je váš Spasiteľ. Boh je naším Otcom. My sme ľudia. My nie sme z tohto sveta, keď sme narodení z Boha, my sme zhora. No, predtým, ako budeme mať modlitebný rad, modliť sa za chorých... a je tu dnes večer človek, ktorý sa tiež modlí za chorých, a sú tam kazatelia, ktorí sa modlia za chorých. Ja nechcem urobiť ten dojem, že ja som ten jediný, ktorý sa modlí za chorých. Rozumiete? Boh ne... On nemusí použiť mňa, On by mohol použiť teba alebo kohokoľvek. Tá vec je, veriť tomu, čo On povedal, že je pravdou.

¹⁹⁹ Ale teraz, ako som povedal, toto je potvrdenie toho, čo bolo povedané. Skloňme len na chvíľu svoje hlavy. Vy, ktorí sa modlite a ste chorí a nemáte modlitebné karty, modlite sa a povedzte niečo ako toto: „Pane Ježišu, viem, že Biblia hovorí, že modlitba viery spasí chorého, Boh ho pozdvihne. A ona tiež hovorí, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

²⁰⁰ Ak je On ten istý, no, potom On bude musieť konať tak isto, konať to isté. A potom znovu, Biblia hovorí, že Slovo Božie je ostrejšie ako dvojsečný meč a rozlišuje myšlienky, ktoré sú v srdci, vieme, že keď Slovo je učinené telom v osobe Ježiša Krista, Syna Božieho, to je presne to, čo Boh urobil skrze svojho Syna. Ježiš povedal vo sv. Jánovi 14: „Skutky, ktoré ja činím, aj vy budete činiť, dokonca väčšie a viac, lebo Ja idem ku svojmu Otcovi.“

²⁰¹ A teraz, Biblia tiež hovorí v knihe Židom, že On je teraz Veľkňazom. Veríme tomu všetci? Istotne. „On je Veľkňazom, ktorého sa môžeme dotýkať našimi slabosťami.“ Teraz, „On je.“ Nie „ja som“, „On je“. Žiaden človek nie je. „On je teraz Veľkňazom, ktorého sa môžeme dotýkať našimi slabosťami.“

²⁰² No, ak cítiš a si pripravený vykročiť a uvoľniť sa od všetkej svojej nevery a povedať, „Nech sa Ťa dotknem, Veľký Veľkňaz.“ No, ak On je Veľkňazom, a je ten istý včera, dnes i naveky, On bude konať tak isto, ako konal vtedy, pretože On je ten istý.

²⁰³ Nejaká žena sa Ho raz dotkla, keď bol tu na zemi, viditeľne, svojou

rukou. On cítil ten dotyk a obrátil sa a povedal, „Kto sa ma dotkol?“ A všetci z nich to popreli. Ale On rozpoznal myšlienky a našiel tú ženu, povedal jej, čo s ňou nebolo v poriadku, a jej viera ju uzdravila.

²⁰⁴ No, On je ten istý včera, dnes i naveky. Možno tá žena nemala modlitebnú kartu, ale ona mala vieru. A to je všetko, čo je potrebné. Maj vieru, dotkni sa toho veľkého Lekára. A skrze Božský dar, ak sa len môžem dať nabok z cesty a nechať Ducha Svätého, aby povedal, čo On chce činiť, a konať to, čo On si praje konať. A to je dar. Nielen predstava. Ak je to predstava, to nebude fungovať, ak je to skutočné, funguje to. To je to, čo povedal Ježiš. „To nie som Ja, ktorý činím tie skutky, to je môj Otec, ktorý prebýva vo Mne.“ Tak to som nemohol byť ja, On bol Synom Božím, ja som hriešnik spasený Jeho milosťou.

²⁰⁵ Len verte, netlačte sa. Len verte a povedzte, „Pane Ježišu, dovoľ mi dotknúť sa Tvojho rúcha.“ Modlite sa len jednoducho, len sa ďalej modlite. Všetci zostaňte tam, kde ste. Len sa modlite a verte [Br.Branham prerušuje – pozn.prekl.]

²⁰⁶ Len verte a neponáhľajte sa. Nesnažte sa tlačiť, len verte. No, veríte teraz všetci? Môžete veriť? Len zabudnite na všetko minulé. Pomyslíte, že Ježiš toto zaslúbil. Viem, že je to neobvyklé, ale Ježiš to zaslúbil. [Br.Branham sa odmlčal – pozn.prekl.]

²⁰⁷ No, ak môžete, buďte na chvíľu úctiví, potom začneme modlitebný rad. Ja nehovorím, že On toto urobí, On môže. Skrze milosť Božiu som od toho uvoľnený, od môjho vlastného myslenia, nech On...

²⁰⁸ Teraz vy, ak cítite, že chcete zodvihnúť svoju hlavu a pozrieť sa týmto smerom a byť na modlitbe. Ako Peter a Ján povedali, „Pozri na mňa,“ nie, vlastne, „Pozri na nás,“ nemám na mysli... Len hľadte na to, čo oni povedali.

²⁰⁹ No, vy ste obecenstvo. Sotva je tu niekto, koho poznám, pomimo týchto Martinových chlapcov, ktorí sedia tu. A myslím, že toto je brat Daulton, ktorý sedí dolu, nie som si istý, so svojimi farebnými okuliarmi. Budem sa ich snažiť obísť, ľudia, ktorých nepoznám.

²¹⁰ No, nech teraz Ježiš Kristus príde so svojou mocou, aby ste mohli vidieť, že zaslúbenie tohto dňa, to miesto Písma, ktoré bolo predpovedané v tomto dni, dokonca v Malachiášovi 4, ono musí byť naplnené. Niečo to musí urobiť. Boh to zaslúbil.

²¹¹ Je tu nejaká pani, ktorá tu sedí. Ona ide zajtra do nemocnice. Mala nehodu, automobilovú nehodu, zranila sa, má vnútorné problémy, problém s rukou. Ty nemáš... máš modlitebnú kartu, pani? Nemáš. Či som ti úplne cudzí? Nepoznám ťa. Nepoznáme jeden druhého [Tá sestra hovorí, „Nie, pane, počula som ťa kázať“ – pozn.prekl.] Prosím? [„Počula som ťa kázať“ – pozn.prekl.] Len ma počula kázať, ale ty vieš, že ja o tebe nič neviem. Sú tie veci pravdou? Ak sú, zodvihni svoju ruku. Nech ťa Boh žehná, v poriadku. Maj vieru, nebudeš musieť ísť, tvoje problémy skončili. Čoho sa tá pani dotkla?

²¹² Je tu jeden muž, ktorý za ňou sedí. Môžete vidieť to svetlo? Pozrite sa na to žltó-oranžové svetlo, ako sa pohybuje. Tam je jeden muž, ktorý sedí za ňou, on sa za niečo modlí. To je ohľadom brata, ktorý je v nemocnici. Či veríš, že Boh uzdraví tvojho brata? Dá mu späť jeho zdravú myseľ a všetko a uzdraví ho? Veríš tomu? Ja som ti cudzí, je to pravda? To je potvrd... Verte, môžete mať?... Čoho sa on dotkol?

²¹³ Tu je nejaká pani, rovno tu vzadu za tým, sedí hneď tu vzadu, ona je... vidíte to svetlo, môžete to vidieť? Pozrite sa sem, pozrite. Pozrite sa, každý sa pozrite, rovno tu, taký kruh do oranžova. Rovno pod ním je jedna pani. Ona tu je, ona sa za niekoho modlí. Je to za dve deti, vnuk a pravuk. Tá pani nie je odtiaľto, je z Kalifornie a prišla sem s modlitebnou prosbou.

²¹⁴ Tak isto, niekto je s ňou, to je jej sestra. Sedí rovno tu, v tých červených šatách. Má epilepsiu, to je pravda. Je z Kalifornie a ty si ju priviedla so sebou. Tvoje meno je Mária. Ver z celého svojho srdca. Sú tie veci pravda? Zamávaj rukou, ak je to pravda. Veríš z celého svojho srdca? [Tá sestra hovorí, „Áno“ – pozn.prekl.] Potom môžeš mať to, čo si prosila. No, ktokoľvek, kto chce, sa môže tých ľudí opýtať, či ich poznám... Máš modlitebnú kartu, pani? Nemáš? Nepotrebuješ ju.

²¹⁵ Tu, je tu muž, ktorý sedí rovno tu, díva sa na mňa, na konci toho radu. Má problém so svojimi kolenami. Ak bude veriť, že Boh uzdraví tie kolená, môže mať to, o čo sa modlí. Veríš tomu? V poriadku, tvoj problém s kolenami sa skončil, pane. Máš modlitebnú kartu? Nemáš modlitebnú kartu? Nepotrebuješ ju. Tak, „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“

²¹⁶ Sedí tu jedna pani, má ženské problémy. Veríš? Áno, tá pani... ó, ona to minie... má červený kabát. Jej meno je slečna Daily. Ver z celého svojho srdca, nech ťa Pán Ježiš Kristus uzdraví, slečna Daily.

²¹⁷ Opýtajte sa, či tú pani poznám. Nikdy v živote som ju nevidel, nebeský Otec vie.

Poviete, „Prečo si ju zavolať, jej meno?“

²¹⁸ No, Ježiš povedal, „Tvoje meno je Šimon, ty si syn Jonášov.“ Je to pravda? No, či to nie je On, ten istý včera, dnes a naveky? [Zhromaždenie hovorí „amen.“ - pozn.prekl]. Veríte tomu, že je to pravda? No, čo povedal Ježiš? Že toto sa objaví.

²¹⁹ A pamätajte, to bol ten posledný znak, ktorý bol daný tej vyvolenej cirkvi, Abrahámovi a jeho skupine, predtým, ako sa objavil ten zaslúbený syn. Je to pravda? Boh dal Abrahámovi znamenia počas celej cesty a takisto to on dal cirkvi. Ale keď Anjel Pánov prišiel dolu, a urobil to, On zničil tých neveriacich pohanov a ten očakávaný syn, na ktorého on čakal, sa objavil, Izák.

²²⁰ Táto služba sa skoro zakončí a ten očakávaný Syn sa objaví, On sám. Cirkev prešla od ospravedlnenia cez Luteránov, posvätenia cez Wesleyovcov, do krstu Duchom Svätým skrze Letničných a teraz sa završuje do služby Štítového Kameňa, po celý čas to ukazuje rovno do tej dokonalosti, negatívny tieň sa stáva pozitívom, potom Ježiš príde, aby jedného dňa vzal svoju Cirkev, tých, ktorí veria.

²²¹ Oddel'te sa dnes večer od nevery a verte. Urobíte to? [Zhromaždenie hovorí „amen.“ - pozn.prekl].

²²² Nech tí, ktorí majú modlitebné karty začnú... myslím, že som sa minulého večera modlil po číslo 25, je to pravda? Myslím, že tak to bolo, od čísla 1 do 25. Teraz 26, 27, 28, 29, 30, zorad'te sa rovno tu. S modlitebnými kartami číslo 1, zorad'te sa tu, urobíte to?

²²³ No, mávame rad s rozpoznávaním bez modlitebných kariet. Tak ľudia hovoria, že ja čítam to, čo je na modlitebných kartách, že tam bolo... Tí ľudia nemali žiadne modlitebné karty, oni sú len ľudia, ktorí tu sedia, a tak to ide. Koľkí z vás to videli, ako to išlo tak, asi pol hodinu alebo viac, tak asi a aké veci sa diali? Ale vidíte, musíme si ušetriť trochu sily. Mám ešte pred sebou tam na juhu niečo okolo štyridsať zhromaždení.

²²⁴ A teraz sa presuňte sem, vy s modlitebnými kartami, sem, presuňte sa na túto stranu. Všetci s modlitebnými kartami A, presuňte sa sem, modlitebné karty A.

²²⁵ No, tí ostatní z nás, spievajme Bohu „Jemu len ver“, urobíte to? Všetci spolu.

Jemu len ver (To je všetko, veriť čomu? Veriť Jeho Slovu)

Jemu len ver

Všetko je možné, Jemu len ver

Jemu len ver...

Pane verím, Pane...

²²⁶ [Br.Branham hovorí toto niekomu na pódiu – pozn.prekl.] Možno by som išiel sem dolu, možno je to lepšie. Môžeme ísť sem dolu modliť sa tu za chorých? Ísť tu dolu modliť sa za tých chorých... zdá sa, že môžeme.

²²⁷ Koľkí z vás sa zaujímajú o to, aby títo ľudia boli uzdravení? No, vidíte, uzdravenie patrí Bohu, je to pravda? No, ak by tu Ježiš dnes večer stál v takomto obleku, aký mi dal, On by mal oblečený takýto istý oblek, On Sám. Ak by ste povedali, „Pane, uzdravíš ma?“

²²⁸ On by povedal, „Ja som to už urobil.“ „On bol ranený pre naše prestúpenia, Jeho sinavicami sme uzdravení,“ je to pravda? Vidíte, On to už urobil. To je v minulosti.

²²⁹ Poviete, „Pane, spas ma,“ On to už urobil. Nezáleží na tom, koľko kričíš alebo sa modlíš, alebo koľko sa udieraš o lavičku, to ťa nespasí, až kým neuveríš a neprijmeš, že On to už pre teba urobil. Je to pravda?

²³⁰ Je to tak isto. Ja neuzdravujem ľudí. Ja nedokážem uzdraviť ľudí, ale čo by On urobil, ak On je ten istý včera dnes i naveky? On by urobil presne to, čo urobil teraz, lebo to je to, čo On zaslúbil na ten deň. Koľkí z vás vedia, že to je to, čo On zaslúbil? [Zhromaždenie hovorí „amen.“ - pozn.prekl]. On to zaslúbil, tak veru, on to zaslúbil v celom Písme. Všetci si vezmite pásky o Siedmich cirkevných vekoch. A tie veci... a vidzte tie veci, ktoré sú dokázané cez Písmo, že sú pravdou.

²³¹ No, pre vás, ktorí tu stojíte v tomto modlitebnom rade, ktorí tu stojíte, aby ste prišli do radu na rozpoznávanie. Ježiš videl jedno videnie a povedal, „Poznávam, že vyšla zo mňa cnosť,“ to znamená sila, je to pravda? Videnia, vy ste v inom svete. No, On je tu. To je On, ktorého si sa dotkol. To len identifikuje, že On je tu s nami.

²³² Kol'kí teraz budete veriť, keď budeme kráčať cez tento rad, aby sme sa modlili a kládli na vás ruky, a vy sa vrátite na svoje sedadlá? Veríte, že ak sa za vás pomodlím a položím na vás ruky, že budete každý jeden z vás uzdravený?

²³³ Veríte, že to tu bol Duch Svätý? On by to mohol len ďalej robiť. Ak chcete nechať ten rad a dať miesto ešte niekoľkým viacerým, dobre, urobíme to. Vidíte, to je to, že Duch Svätý je tu, rozumiete. To nie je... to je len na vašom myslení, či to spôsobí, že budete veriť viac.

²³⁴ Ale mnoho ľudí bolo učeních, „Budú na nich klásť ruky.“ Biblia hovorí, „On posielal svoje Slovo a uzdravoval ich.“ No, to je to, čo urobil práve teraz. Potvrdil svoje Slovo, poslal ti ho, potvrdil ho, a to ich uzdravilo. Pohan povedal... Žid povedal, „Pod', polož na moju dcéru ruky a bude žiť.“

²³⁵ Riman povedal, „Nie som hoden, aby si prišiel pod moju strechu, len povedz slovo.“ Aha, to je to, čo sa snažím do vás dostať, aby ste verili.

²³⁶ Ale ak chcete, aby sme sa za vás modlili a položili na vás ruky... teraz chcem, aby ste sa, každý jeden z vás pripojili ku mne k modlitbe, ako sa budeme za týchto ľudí modliť. Skloňme svoje hlavy.

²³⁷ Pane Ježišu, modlím sa teraz za tých ľudí, oni sú si vedomí, že Ty tu stojíš. Oni vedia, že Ty si v strede ľudí. A keď títo ľudia budú dnes večer prechádzať týmto pódium, nech neprídu len ku mne, ako ku tvojmu sluhovi, alebo ku týmto tvojim sluhom, ktorí tu sedia. Nech si uvedomia, že prichádzajú do chrámu živého Boha, že prichádzajú pod zaslúbením, ktoré On povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Keď položia svoje ruky na chorých, budú uzdravení.“ On to zaslúbil. On zaslúbil, že každý človek, ktorý bude veriť, bude spasený. A každý človek, ktorý verí, zostáva spasený. Každý jeden, ktorý verí v uzdravenie, dostáva uzdravenie. Otče, pomôž teraz našej nevere.

²³⁸ Ty si sa dnes večer zidentifikoval cez Písmo, aby si nám ukázal, že si tu. Nech sa teraz stane, že každá osoba, ktorá prechádza týmto pódium, alebo v tomto obecenstve, nech tam nie je žiadna slabá osoba medzi nami, keď sa zakončí služba. Nech ten veľký Duch Svätý príde medzi Jeho ľudí a nech nás pomaže, každého jedného, Pane, všetkých týchto kazateľov, všetkých týchto tvojich sluhov, ktorí tu sedia, v stovkách. Otče, modlím sa, aby každá z našich modlitieb išla ku Tebe, zatiaľ čo sme v Božskej prítomnosti Tvojej Bytosti. A nech títo ľudia rozumejú, ako budú

prechádzať týmto pódium, že dnes večer je večerom ich uzdravenia, ak len môžu veriť.

²³⁹ Teraz chcem, aby sa každý jeden z vás modlil, ako budú tí ľudia prechádzať, a ja budem na každého z nich klásť ruky pre ich uzdravenie.

²⁴⁰ Pod', pane. Modlím sa za tohoto môjho brata. V mene Ježiša Krista, buď uzdravený.

²⁴¹ Modlím sa za tohoto môjho brata. V mene Ježiša Krista, buď uzdravený.

²⁴² Modlím sa za moju sestru, v mene Ježiša Krista, za jej uzdravenie. Amen.

²⁴³ Modlím sa za moju sestru, v mene Ježiša Krista, za jej uzdravenie.

Modlím sa za moju sestru, v Ježišovom mene, za jej uzdravenie.

Modlím sa za moju sestru, v Ježišovom mene, za jej uzdravenie.

²⁴⁴ Modlím sa za môjho brata, v mene Ježiša Krista, za jeho uzdravenie.

²⁴⁵ Modlím sa za moju sestru, v mene Ježiša Krista, za jej uzdravenie.

²⁴⁶ Modlím sa za môjho brata, v mene Ježiša Krista, za jeho uzdravenie.

Modlím sa za môjho brata, v Ježišovom mene, aby si ho uzdravil.

²⁴⁷ Kladiem svoje ruky na nášho brata, v mene Ježiša Krista, za jeho uzdravenie.

Kladiem svoje ruky na tohoto brata, v Ježišovom mene, za jeho uzdravenie.

²⁴⁹ Ako kladiem svoje ruky na tohto brata, prosím o jeho uzdravenie, v Ježišovom mene, kým je v Božskej Prítomnosti Tvojho pomazania.

²⁵⁰ Uzdrav túto moju sestru, Otče. Modlím sa v mene Ježiša Krista. [Tá sestra hovorí, „Ďakujem ti, Ježišu!“ - pozn.prekl.]

²⁵¹ [Prázdne miesto na páske]... V mene Ježiša Krista, nech je uzdravený.

²⁵² Podobne, na svojho brata, Otče, kladiem svoje ruky, v Ježišovom mene, nech je uzdravený.

253 Otče Bože, v mene Ježiša Krista, kladiem ruky na moju sestru, nech je uzdravená v mene Pána Ježiša.

254 Náš Otče, kladiem ruky na tohto brata a prosím o jeho uzdravenie v Ježišovom mene, amen.

255 V mene Ježiša Krista kladiem ruky na môjho brata a prosím o jeho uzdravenie na slávu Božiu. Amen.

256 Náš nebeský Otče, kladiem ruky na môjho brata a prosím o jeho uzdravenie a spájam moju modlitbu s jeho modlitbou a s modlitbou cirkvi, ktorú si dnes večer zhromaždil. Moje ruky sú na ňom a identifikujú moju vieru v Syna Božieho, prosím o jeho uzdravenie.

257 Máme tu teraz nejaké prípady na invalidných vozíkoch, aby sme sa za nich modlili. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

258 Ježiš raz povedal, „Či viete, čo som vám učinil?“ Urobil som len to, čo mi Boh prikázal, aby bolo učinené.

259 Tak, teraz sa spolu modlime, každý jeden. Ako kladiete svoju myseľ na Boha, držte svoju modlitbu, pamätajte, verte teraz, verte s nami. Každý jeden z vás tu, ktorí ste chorí, možno si nemal modlitebnú kartu.

260 No, budeme znovu rozdávať modlitebné karty, zajtra večer o 6:30 alebo o siedmej, tak nejako, 6:30 alebo o siedmej, a tak budeme mať znovu zajtra večer modlitebný rad. Je mi ľúto, že som vás dnes večer zdržal trochu dlhšie, kvôli tomu modlitebnému radu. Nech vás Boh žehná. Skloňme teraz ešte raz svoje hlavy.

261 Ako sa modlíme, Otče, odpúšťame každému človeku jeho hriech proti nám. Ak je v nás nájdené niečo, čo sa ti nepáči, odpusť nám, Pane. Lebo je nám povedané, že máme byť „písanými epištolami Božími, čítanými všetkými ľuďmi.“ A ako sme poslúchli Tvoje prikázanie, videli sme Tvoju prítomnosť identifikovať Teba medzi nami, ľudia vystúpili na toto pódium a svedčili o svojej viere. Položili sme na nich svoje ruky, Otče. Nielen jeden z nás, ale všetci sme na svojej modlitbe na nich položili svoje ruky, veriac, že Ty uzdravíš ich telá.

262 Ty si povedal, keď si bol tu na zemi „Ak budete prosit' Otca v Mojom mene, učiním to.“ Ježišu, Synu Boží, to bolo Tvoje zaslúbenie, Pane.

²⁶³ A ten, ktorý dal to zaslúbenie, zidentifikoval tu dnes večer samého Seba, aby vyplnil Svoje zaslúbenie. Tak, bolo to vykonané, tvoje prikázanie, kladenie rúk na chorých. Nech sa to teraz stane. Bolo to napísané, nech je to učené. Nech sa moc Ježiša Krista dnes večer prelomí a oddelí každú osobu tu od akejkol'vek nevery a nech Prítomnosť Ježiša Krista, Slova, ktorý pozná myšlienky nášho srdca, nech zaujme dnes večer prvenstvo v každom srdci.

²⁶⁴ A my karháme satana a všetky jeho moci temnosti, všetky jeho moci nevery. Duch Boží pozdvihol prápor proti tebe, satan. Si porazenou bytosťou. Ježiš Kristus ťa porazil na Golgote.

²⁶⁵ On povstal na tretí deň, zvíťazil nad smrťou, nad peklom a hrobom. Vystúpil na výsost' a dal ľuďom dary. On je tu dnes večer v Osobe, On povedal, „Malú chvíľu a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo Ja budem s vami, dokonca vo vás až do skonania sveta.“ Vidíme tu dnes večer Jeho prítomnosť, ako vyplní Jeho Slovo. Vierou veríme, že každá chorá osoba tu bude uzdravená na slávu Božiu v mene Ježiša Krista.

²⁶⁶ A ľud povedal „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí „amen“ - pozn.prekl.] Nech vás Boh žehná, dávam to späť bratovi.

Brožúra nie je na predaj

V slovenskom jazyku vydané v decembri 2011.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Zásielky (brožúry, CD, DVD) sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí